



Arrest

nr. 216 285 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 april 2018 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat ACHAOU, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor verzoeker en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 januari 2018 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 13 april 2018 herbevestigde de gemachtigde deze beslissing.

Op 24 april 2018 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Tegen deze beslissing stelde

verzoeker een vordering in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die op 4 mei 2018 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 203 516 werd verworpen.

Op 24 april 2018 nam de gemachtigde ook een beslissing waarbij een inreisverbod werd opgelegd voor de duur van drie jaar (bijlage 13sexies).

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : T., M. (...) geboortedatum : (...) nationaliteit : Eritrea

In voorkomend geval, ALIAS:

- T.,M. , geboren op (...)

- echte naam: M.T.W., geboren op (...) van Ethiopische nationaliteit

wordt een Inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 24/04/2018 gaat gepaard met dit Inreisverbod (²)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het Inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

° 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en;

° 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

1 Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.*

3° Betrokkene werkt niet mee met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet conform artikel 5 van de Vreemdelingenwet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden. Hij kan niet aannemelijk maken hoelang hij reeds in België verblijft.

1° Betrokkene heeft zich reeds niet aan de verwijderingsmaatregel gehouden op datum van 18/01/2018. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18/01/2018 dat hem betekend werd op 18/01/2018.

Betrokkene is bovendien op heterdaad betrapt voor inklimming (PV DE.55.0D.000308/2018 van de Wegpolitie Oost- Vlaanderen). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een Inreisverbod wordt opgelegd.

om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Hij heeft niet getwijfeld om op illegale wijze In België te verblijven en om de openbare orde te schaden.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen stipt verweerder aan dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel is, maar een verbod tot binnenkomst en aanwezigheid op het Belgisch grondgebied. Verzoekers kritiek is volgens verweerder dan ook gericht tegen een verwijderingsmaatregel die niet het voorwerp uitmaakt van de huidige vordering.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk alleen het inreisverbod van 24 april 2018 aanhaalt als bestreden beslissing. In de toelichting van zijn enig middel merkt verzoeker eerst op dat het bestreden inreisverbod het accessorium vormt van een bevel om het grondgebied te verlaten dat op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis werd gebracht, en dat de nietigheid van dit bevel ook de nietigheid van het bestreden inreisverbod zou meebrengen. Vervolgens stelt verzoeker dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 24 april 2018 onwettig is. Hij licht daarbij toe dat dit bevel om het grondgebied te verlaten artikel 3 van het EVRM schendt doordat deze beslissing een gedwongen terugkeer van verzoeker naar Ethiopië toelaat en daarmee bovendien het risico inhoudt op een indirecte verwijdering naar Eritrea.

Ter zitting wijst de Raad erop dat verzoeker tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 24 april 2018 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend, die op 4 mei 2018 bij arrest nr. 203 516 door de Raad werd verworpen. Nu tegen deze beslissing binnen de voorziene beroepstermijn geen annulatieberoep werd ingediend, is deze echter definitief in het rechtsverkeer aanwezig. Het feit dat kan aangenomen worden dat het inreisverbod een accessorium is van het bevel om het grondgebied te verlaten waarop het uitdrukkelijk steunt en dat indien dat bevel om het grondgebied te verlaten met succes wordt aangevochten het inreisverbod niet langer kan blijven staan (RvS 18 december 2013, nr. 225.871), houdt evenwel niet in dat verzoeker in een beroep dat enkel het inreisverbod tot voorwerp heeft, kan volstaan met een middel gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en kan nalaten dat bevel zelf met een annulatieberoep aan te vechten. Dit bevel om het grondgebied te verlaten vormt niet het voorwerp van het huidige beroep, dat uitdrukkelijk slechts is gericht tegen het inreisverbod van 24 april 2018. Het enig middel in het verzoekschrift, waarvan de Raad met verweerder moet vaststellen dat het zich slechts richt op dit bevel om het grondgebied te verlaten, werd dan ook niet op ontvankelijke wijze aangevoerd (RvS 29 mei 2018, nr. 241.634). Het verzoekschrift bevat ook geen ander middel dat zich wel zou richten tegen het inreisverbod van 24 april 2018, dat verzoeker als voorwerp van het huidige beroep heeft aangemerkt.

Hierover ter zitting naar haar standpunt gevraagd, stelt de raadsvrouw van verzoeker het standpunt van de Wnd. voorzitter te begrijpen en zich naar de wijsheid te gedragen. Zij geeft verder aan dat verzoeker ondertussen werd verwijderd naar zijn land van herkomst. Hiermee maakt zij niet aannemelijk dat het beroep wel degelijk een middel bevat dat tegen het bestreden inreisverbod is gericht.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan een middel gericht tegen de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES